

Dosarul nr. 2ra-1944/2021
2-15109707-01-2ra-07122021

prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central (jud: D. Croitor)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Pahopol, O. Cojocaru, I. Cotruță)

ÎNCHEIERE

19 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Elena Frunze, reprezentată de avocatul Alexandr Bodnariuc,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mihei Veronica împotriva Elenei Frunze cu privire la obligarea montării din cont propriu a stratului de protecție hidrofugă de pe acoperișul anexei pe peretele exterior al blocului locativ și încasarea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 04 februarie 2015, Veronica Mihei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Frunze cu privire la obligarea montării din cont propriu a stratului de protecție hidrofugă de pe acoperișul anexei pe peretele exterior al blocului locativ și încasarea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii a indicat că este proprietara apartamentului nr. 19 din str. XXXXX, or. Strășeni, iar Elena Frunze este proprietara apartamentului nr. 16 din str. XXXXX, or. Strășeni.

A menționat că pârâta a construit o anexă la apartamentul său fără a efectua nici o protecție a peretelui exterior, din acest motiv ploaia umezește peretele de la etajul - II, acesta nu se usucă suficient fiind în partea de nord, astfel pătrunde umezeala în casă și cauzează apariția mucegaiului în apartamentul nr. 19, ce afectează sănătatea tuturor membrilor familiei.

În rezultatul examinării petiției pe care a depus-o la Primăria or. Strășeni, comisia, ieșind la fața locului, prin actul de cercetare a încăperilor apartamentului nr. 19 din 09 iunie 2014, a constatat că pereții exteriori din dormitoarele apartamentului nr. 19 sunt parțial acoperiți de mucegai, aceasta se datorează umezelii exterioare provocate de apele pluviale ce cad pe acoperișul anexei la apartamentul nr. 16. Comisia a recomandat ca Elena Frunze, în termen de 10 zile lucrătoare, să monteze stratul de protecție hidrofugă de pe acoperișul anexei pe peretele exterior al blocului locativ, întru evitarea umezirii peretelui.

Centrul de Sănătate Publică al Raionului Strășeni a examinat condițiile sanitaro-igienice de trai a proprietarului apartamentului nr. 19 și ca urmare a

controlului efectuat cu folosirea metodelor de laborator și instrumentale, în dormitorul pentru copii și pe peretele interior din ambele dormitoare s-a depistat mucegai/ mucegai, astfel conform certificatelor privind rezultatul investigației sanitar-microbiologice nr. 176-177 și 2134-2138 din 22 decembrie 2014 în ambele dormitoare este mucegai ce nu corespunde documentelor normative. Ca urmare a situației descrise, locatarii apartamentului nr. 19 suferă de reacții alergice și este pusă în pericol sănătatea acestora pe viitor, pe lângă aceasta, acoperișul anexeii fiind din oțel, amplasat sub ferestrele dormitoarelor, în timpul precipitațiilor se creează un zgomot răsunător ce tulbură liniștea în timpul nopții.

Reclamanta a specificat că la toate adresările, Elena Frunze se eschivează să monteze stratul de protecție hidrofugă de pe acoperișul anexeii pe peretele exterior al blocului locativ, întru evitarea influențelor negative descrise, sfidând normele de vecinătate, stipulate în art. 377 și art. 379 Cod civil.

De altfel, a indicat că prin actul de constatare din 30 aprilie 2013, Comisia Primăriei or. Strășeni, ieșind la fața locului, a constatat că executarea lucrărilor de construcție a anexeii la blocul locativ cu 5 nivele de pe adresa str. XXXXX, or. Strășeni, beneficiar Elena Frunze, se efectuează cu abateri de la proiectul de execuție, și anume: dimensiunile construcției în natură depășesc limitele proiectului cu 0,15 m, înălțimea tavanului construcției anexă depășește înălțimea tavanului blocului existent. Scările de intrare suplimentare depășesc hotarul zonei de protecție a rețelelor de canalizare. A fost deteriorat stratul exterior al fațadei apartamentului de la etajul superior.

Reclamanta a considerat că există o legătură directă între construcția anexeii de către pârâtă și consecințele negative asupra apartamentului acesteia, astfel sunt încălcate prevederile art. 389 alin.(1) Cod civil.

A solicitat obligarea Elenei Frunze să monteze din cont propriu stratul de protecție hidrofugă de pe acoperișul anexeii pe peretele exterior al blocului locativ din str. XXXXX, or. Strășeni întru evitarea umezirii peretelui apartamentului nr. 19 și încasarea prejudiciului material.

Prin hotărârea din 18 august 2020 a Judecătorei Strășeni, sediul Central s-a admis cerere de chemare în judecată. S-a obligat Elena Frunze să monteze din cont propriu stratul de protecție hidrofugă de pe acoperișul anexeii pe peretele exterior al blocului locativ din mun. Strășeni, str. XXXXX, în vederea evitării umezirii peretelui apartamentului nr. 19. S-a încasat din contul Elenei Frunze în beneficiul Veronicăi Mihei prejudiciul material în mărime de 12 945 de lei, cheltuielile de judecată în mărime de 6 152 de lei, iar în total suma de 19 097 de lei.

Invocând netemeinicia hotărârii primei instanțe, la 03 septembrie 2020, Elena Frunze a depus cerere de apel, solicitând casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei decizii prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Elena Frunze și s-a menținut hotărârea din 18 august 2020 a Judecătorei Strășeni, sediul Central, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Veronica Mihei împotriva Elenei Frunze cu privire la obligarea montării din cont propriu a statului de protecție hidrofugă de pe acoperișul anexeii pe peretele exterior al blocului locativ și încasarea prejudiciului material.

Pentru a decide astfel, reținând prevederile art. 337, 379, 586, 588, 1998 alin. (1) Cod civil, în coroborare cu circumstanțele cauzei, Colegiul a considerat că

instanța de fond corect a stabilit circumstanțele cauzei și corect a dispus admiterea cererii de chemare în judecată, iar argumentele invocate în cererea de apel ca fiind lipsite de temei.

Colegiul a considerat neîntemeiat argumentul apelantului privind ne probarea de către intimată a circumstanțelor indicate în cerere de chemare în judecată și a învederat că în conformitate cu prevederile art. 118 Cod de procedură civilă, la care s-a referit și instanța de fond, obligația de a dovedi circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor î-i revine ambilor părți, dar nu numai reclamantului.

Reținând spre examinare Actul de constatate din 09 iunie 2014 a Primăriei or. Strășeni și Raportul de expertiză judiciară nr. 309-312 din 18 februarie 2020 a Centrului Național de Expertize Judiciare, Colegiul a considerat corectă constatarea instanței de fond privind neefectuarea lucrărilor de montare a stratului de protecție hidrofugă de pe acoperișul anexei, construite de către apelanta la apartamentul său, pe peretele exterior al blocului locativ din str. XXXXX, or. Strășeni, întru evitarea umezelii peretelui apartamentului ce aparține intimatei.

Mai mult, corect fiind stabilit și faptul că în afară oricărui dubiu Elena Frunze, efectuând lucrărilor de construcție a anexei la blocul locativ din str. XXXXX, or. Strășeni cu abateri de la proiect, în rezultatul exploatării necorespunzătoare a acesteia, a cauzat prejudiciu proprietarei apartamentului nr. 19 din str. XXXXX, or. Strășeni.

Totodată, instanța de apel a considerat întemeiată și soluția instanței privind încasarea prejudiciu material în mărime de 12 945 de lei pentru repararea prejudiciului cauzat, constatat prin raportul de expertiză judiciară nr. 309-312 din 18 februarie 2020 a Centrului Național de Expertize Judiciare.

La 10 noiembrie 2021, Elena Frunze, reprezentată de avocatul Alexandr Bodnariuc, au declarat recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare instanței de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei nu au constatat just și au dat o apreciere incorectă situației de fapt, mai mult nu au examinat cauza sub toate aspectele și nu au stabilit cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt caracteristice raportului juridic.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 15 iunie 2021 și a expediat-o participanților la proces la 9 septembrie 2021 (f.d. 245, Vol. I), or, la actele cauzei nu se regăsește dovada de recepționare a acesteia de către participanții la proces.

Astfel, recursul declarat la data de 10 noiembrie 2021, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea

despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 07 decembrie 2021 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței, or, până la examinarea admisibilității recursului careva referințe în adresa instanței de recurs nu au parvenit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Elena Frunze, reprezentată de avocatul Alexandr Bodnariuc, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Elena Frunze, reprezentată de avocatul Alexandr Bodnariuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre

probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Elena Frunze, reprezentată de avocatul Alexandr Bodnariuc, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Elena Frunze, reprezentată de avocatul Alexandr Bodnariuc, împotriva deciziei din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat